

Księga Przysłów

Rozdział 27

1. Nie chlub się ze dnia jutrzejszego; bo nie wiesz, coć przyniesie dzień dzisiejszy. 2. Niechaj cię kto inny chwali, a nie usta twoje; obcy, a nie wargi twoje. 3. Ciężkić jest kamień, i piasek ważny; ale gniew głupiego cięższy, niż to oboje. 4. Okrutnyć jest gniew, i nagła popędliwość; ale przed zazdrością któż się ostoi? 5. Lepsza jest przymówka jawna, niżeli miłość skryta. 6. Lepsze są rany od przyjaciela, niż łagodne całowanie człowieka nienawidzącego. 7. Dusza nasycona i plastr miodu podepcze; ale głodnej duszy i gorzkość wszelaka słodka. 8. Jako ptak odlatuje od gniazda swojego: tak człowiek odchodzi od miejsca swego. 9. Jako maść i kadzenie uwesela serce: tak słodkość przyjaciela uwesela więcej, niż własna rada. 10. Przyjaciela twego, i przyjaciela ojca twego nie opuszczaj, a do domu brata twego nie wchodź w dzień utrapienia twego; bo lepszy sąsiad bliski, niż brat daleki. 11. Bądź mądrym, synu mój! a uweselaj serce moje, abym miał co odpowiedzieć temu, któryby mi urągał. 12. Ostrożny, upatrując złe, ukrywa się; ale prostak wprost idąc, w szkodę popada. 13. Weźmij szatę tego, któryć ręczył za obcego; a od tego, który ręczył za cudzoziemkę, weźmij zastaw jego. 14. Temu, który przyjacielowi swemu wielkim głosem rano wstawając błogosławi, poczytane to będzie za przeklęstwo. 15. Kapanie ustawiczne w dzień gwałtownego deszczu, i żona swarliwa są sobie podobni; 16. Kto ją kryje, kryje wiatr, a wonią wyda; jako olejek wonny w prawej ręce jego. 17. Żelazo żelazem bywa naostrzone; tak mąż zaostrza oblicze przyjaciela swego. 18. Kto strzeże drzewa figowego, pożywa owocu jego; także kto strzeże pana swego, uczczony będzie. 19. Jako się w wodzie twarz przeciwko twarzy ukazuje: tak serce człowiecze przeciw człowiekowi. 20. Piekło i zatracenie nie mogą być nasyczone; także i oczy ludzkie nasycić się nie mogą. 21. Tygiel srebra a piec złota doświadcza, a człowieka wieść sławy jego. 22. Choćbyś głupiego i w stępie między krupami stąporem stłukł, nie odejdzie od niego głupstwo jego. 23. Doglądaj pilnie dobytku twego, a miej pieczę o trzodach twoich. 24. Boć nie na wieki trwa bogactwo, ani korona od narodu do narodu. 25. Gdy wzrasta trawa, a ukazują się zioła, tedy z gór siano zbierają. 26. Owce będą na szaty twoje, a nagrodą polną kozły. 27. Nadto dostatek mleka koziego na pokarm twój, na pokarm domu twego, i na pożywienie dziewczek twoich.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.